

Phẩm 16: CA-DA (Trúc Thủ - 15 bài kệ)

Xưa làm người bán hương
Khi đem hương đi bán
Có một nàng thiếu nữ
Đến chợ để mua hương
Nhan sắc thật tuyệt trần
Thấy cô đến chỗ con
Liên nắm tay đùa giỡn.
Ý dù đắm nhiễm dục
Thân vẫn chưa tiếp xúc
Và cũng không hội hiệp
Tuy chỉ nắm cánh tay
Vì giỡn con gái người
Do vậy bị tội ác
Mạng chung đọa địa ngục.
Trở lại làm thân người
Tay phải tự gây khô
Như thế năm trăm đời
Sinh ở đâu cũng vậy
Tay mặt thường teo tóp
Khổ đau rất bất tiện.
Nhân giả, nên biết rằng:
Tạo tội tuy rất ít
Bị tai ương vô cùng
Thiện, ác không lìa thân.
Nay gặp Bạc Chánh Giác
Bỏ nhà làm Sa-môn
Đã chứng A-la-hán
Thanh lương nhập Niết-bàn.
Nhân giả, con lúc đó
Có thần tức tự tại
Nhưng nay cánh tay mặt
Không được như tay trái.
Giả sử có người nam
Thích phạm người nữ khác
Mạng chung đọa địa ngục
Chịu khổ đau tàn khốc.
Không nên xúc chạm sắc
Như xa rời lửa mạnh
Người trí, bậc thông tuệ
Luôn luôn biết dừng đủ
Nếu thấy hàng nữ lưu
Phải thường thấy bất tịnh.
Con ở trong địa ngục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chịu khổ não vô cùng
Khi con phạm tội ấy
Tự biết không thể tránh
Phải lãnh lấy thật quả
Tội phước chẳng lìa thân,
Gặp Đấng Chánh Đẳng Giác
Bậc Đạo Sư vô song
Đã thành bậc Ly thủ
Được diệt độ thanh lương
Đây là đời sau cùng
Hưởng được cam lộ pháp
Đã hết tất cả khổ
Diệt độ rất thanh lương.
Ngài Ca-da như thế
Giữa hội chúng Tăng-già
Tại ao A-nậu-đạt.
Tự nói việc làm xưa.*

M